

яла около единъ четвъртъ; послѣ прегърщала срѣдния, цалувала го плакала и не произносяла нито една дума; отишла най-послѣ при малкия, плакала и прегърщала го тоже, но никого още не са рѣшавала да избере. Наконецъ, като я принуждавали да рѣшава поскоро, тя избрала най-малкия, който и билъ отпустнатъ заедно съ нея изъ тъмницата.

Избавения зlodѣй, обаче като са върщаль съ майка си изъ мѣнастира дѣто билъ затворенъ, на самитѣ врата при излазянието си паднхль и си разбилъ главата тѣй силно щото въ тозъ сжщия часъ предалъ Богу душа.

Туй приключение явили на господаря. Негово величество скоро са осѣтилъ че е навлекхль на себе си гнѣва на Провидението, което само неискало да остави живъ зlodѣя. Той паднхль предъ образа на Спасителя и покорно са молилъ да опрости съгрѣшението му за дѣто нарушилъ правосждието, принадлежаще на истиннаго Бога. Слѣдъ туй казалъ на хората, които били при него:

— „Азъ, като чловѣкъ, съгрѣшихъ и прости хъ, отъ голѣма състрадателность, недостойния за животъ; но Божия сждъ е билъ рѣшилъ другче, да не остави зlodѣя да живѣе повече. Туй заради мене ще бжде всегдашенъ урокъ: да не прощавамъ вреднитѣ на обществото зlodѣи. Страхувайте са отъ престѣпницитѣ, които неискать да са покаять; почитайте всекога правосждието.“

Слѣдъ всичко туй, осжденитѣ зlodѣйци били наказани.